

ערעור פלילי מס' 94/56

נטים כראדי נגד היועץ המשפטי לממשלה

בבית-המשפט העליון בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[6.7.56, 3.7.56]

לפני מ"מ הנשיא (חשין), והשופטים זוסמן, ויתקון

משכב זכור.

צבירת משכב זכור היא חמורה ביותר, כחוד כשהיא נעשית בניפו של קטין — כאשר מתברר, על סמך חותמת של פסיכיאטרים מומחים, כי הנאשם מן הצד וסובל מחוסר ויטליות במעשיו ועונש מאסר עלול לגרום להחרפת מצבו הנפשי, מן הראוי להעמידו לפיקוחו של קצין המבחן לתקופה ארוכה, במטרה לשמור על המערער. לעזור לו להרפא ולהגן על הציבור מפניו.

ערעור על גזר-דינו של בית-המשפט המחוזי, תל אביב-יפו (השופט י. רוה), מיום 9.4.56, בתי"פ 512/55, לפיו נידון המערער לשלושה חדשי מאסר, ולתשעה חדשי מאסר-על-תנאי נוספים. הטרעור נתקבל.

חוטרי — בשט המערער ; גלקמן — בשם המשיב

פסק-דין

מ"מ הנשיא (חשין) : העבירה שבה הורשע המערער — משכב זכור — היא חמורה ביותר. חמורה היא ביהוד, כשהיא נעשית — כאשר היה כאן, במקרה דנן — בגופו של קטין. לפיכך נראה לי כי מאסר של שלושה חדשים אינו מן המידה כלל, ואלמלא המסיבות המיוחדות של המקרה, הייתי נוטה להתמיר בענשו של המערער, אולם הוגש לנו דו"ח של קצין המבחן למבוגרים, וממנו מתברר — על-סמך חותמתם של פסיכיאטרים מומחים — כי המערער, מופרע וסובל מחוסר ויטליות במעשיו, וכי, עונש מאסר עלול לגרום להחרפת מצבו הנפשי ולהתפתחות בלתי-רצויה בתהליך הפסיכוטי. במסיבות אלה נראה לי, כי לא נצדק אם נחמיר בדין ונגדיל את העונש, אך לא יהיה זה גם מן הדין אם נאשר את גזר-הדין לשלושה חדשי מאסר, כדי להגן על הציבור מפני עבריינים כמערער, ובמטרה לשמור את המערער מפני עצמו ולעזור לו יחד עם זה להירפא ולשוב לחיים תקינים. נראה לי, כי אין טוב למערער ולציבור גם יחד מאשר להעמיד אותו — את המערער — לפיקוחו של קצין-המבחן למבוגרים לתקופה ארוכה.

השופט זוסמן : אני מסכים.

השופט ויתקון

השופט ויתקון: גם אני מסכים. אילו נידון המערער לתקופת מאסר ארוכה יותר — תקופה שבהמשכה אפשר היה לתת לו את הטיפול הדרוש במוסד סגור, ייתכן מאד ולא הייתי רואה מקום להתערב בעונש כזה. אך השופט לא גזר על המערער עונש כזה, ואין לפנינו ערעור על קולת העונש, ואף דעת המומחים הפסיכיאטרים אינה נוטה לצד זה. מן הצד השני סבור אני שאין טעם במאסר לתקופה קצרה של שלושה חדשים לא מבחינת העבריין ולא מבחינת הציבור. לכן אני מסכים להעמדת המערער לפיקוח קצין המבחן.

לפיכך אנו מחליטים לקבל את הערעור ולהעמיד את המערער לפיקוחו של קצין המבחן למבוגרים לתקופה של שלוש שנים מהיום, לפי התנאים הרגילים. על קצין המבחן להגיש דו"ח תלת-חדשי על מצב התפתחותו של המערער ועל אורח חייו. רצוי שבתקופה זו ידאג קצין המבחן לכך, שהמערער יקבל את הטיפול הרפואי המתאים.

ניתן היום, כ"ד בתמוז תשט"ז (3.7.1956).

נשות הדין במושכר, מכוח חוזה, נמשכת אפילו שעה שהוא נהפך ל"דייר נעדר".